

Sygn. akt: III U 718/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2014r. w O.

sprawy z odwołania H. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 22 lipca 2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.07.2014r. ZUS przeliczył H. N. od dnia 01.07.2014r. emeryturę przez przyjęcie kwoty bazowej w wysokości 1.862,62zł, obowiązującej w dacie 10.10.2003r.

W odwołaniu od tej decyzji H. N. domagała się wyrównania emerytury od 2005r. lub za okres 3 lat, wraz z ustawowymi odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że w dniu 18.07.2014r. H. N. złożyła wniosek o ponowne ustalenie podstawy wymiaru emerytury, przedkładając zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z wykazem okresów nieskładkowych. Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 22.07.2014r. przeliczono emeryturę od dnia 01.07.2014r. przez przyjęcie kwoty bazowej w wysokości 1.862,62zł. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 24 lata 4 miesiące okresów składkowych oraz 4 lata i 7 miesięcy okresów nieskładkowych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Przedmiotem badania była prawidłowość decyzji ZUS z dnia 22.07.2014r., którą ZUS przeliczył H. N. emeryturę od dnia 01.07.2014r. przez przyjęcie kwoty bazowej w wysokości 1.862,62zł, w miejsce dotychczas przyjmowanej kwoty bazowej w wysokości 1.327,44zł.

Z akt ZUS wynika, że decyzją z dnia 01.12.1999r. ustalono H. N.prawo do emerytury w celu ustalenia świadczenia przedemerytalnego na dzień 22.10.1999r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 01.01.1984r. do 31.12.1993r. i WWPW 102,79% oraz kwotę bazową 1.327,44zł. W okresie od 22.10.1999r. do 09.10.2003r. H. N.pobierała świadczenie przedemerytalne.

W dniu 29.08.2003r. odwołująca złożyła wniosek o emeryturę. Po jego rozpoznaniu decyzją z dnia 05.09.2003r. przyznano jej prawo do emerytury od 01.10.2003r. Do jej ustalenia przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 01.01.1984r. do 31.12.1993r. i WWPW 102,79% oraz kwotę bazową 1.327,44zł.

W dniu 10.11.2003r. H. N.wystąpiła o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury z całego okresu zatrudnienia, do wniosku załączyła legitymację ubezpieczeniową oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 za okres zatrudnienia w Zakładach (...)w O.. Decyzją z dnia 08.12.2003r. odmówiono przeliczenia wskazując, iż nie zostały spełnione warunki określone w art. 110 i art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż dotychczas wyliczony WWPW wynoszący 102,79% jest najkorzystniejszy.

W dniu 20.10.2004r. odwołująca złożyła do ZUS wniosek o przyjęcie do wyliczenia emerytury kwoty bazowej obowiązującej w dniu 10.10.2003r. W odpowiedzi ZUS w piśmie z dnia 02.11.2004r. wskazał, że żądanie to jest niezasadne.

W piśmie z dnia 14.02.2005r. H. N.ponownie wniosła o przyjęcie do wyliczenia emerytury kwoty bazowej obowiązującej w dniu 10.10.2003r. oraz o zweryfikowanie stażu pracy. W odpowiedzi decyzją ZUS z dnia 07.03.2005r. dokonał przeliczenia jej stażu pracy od 04.03.2005r. i wypłacił wyrównanie za okres od 10.10.2003r. do 31.03.2005r. Nie uwzględniono natomiast żądania przyjęcia kwoty bazowej obowiązującej w dniu 10.10.2003r. W dalszym ciągu do ustalenia wysokości emerytury przyjęto podstawę wymiaru ustaloną do świadczenia przedemerytalnego w wysokości uwzględniającej kolejne waloryzacje oraz WWPW 102,79%.

Od decyzji ZUS z dnia 07.03.2005r. H. N. wniosła odwołanie, domagając się przyjęcia kwoty bazowej z dnia 10.10.2003r. Odwołanie to wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 16.06.2003r. zostało oddalone w sprawie IIIU 405/05.

Z akt emerytalnych H. N. wynika też, że kolejny wniosek o przeliczenie emerytury złożyła dopiero w dniu 18.07.2014r. We wniosku tym domagała się m.in. przyjęcia kwoty bazowej z 10.10.2003r. Do wniosku załączyła zaświadczenia o zarobkach. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS wydał zaskarżoną decyzję, w której przeliczył H. N. od dnia 01.07.2014r. emeryturę przez przyjęcie kwoty bazowej w wysokości 1.862,62zł, obowiązującej w dacie 10.10.2003r.

H. N. wnosząc odwołanie od tej decyzji domagała się wyrównania emerytury od 2005r. podnosząc, że kwota bazowa 1.862,62zł powinna być przyjęta już wcześniej niż od 10.07.2014r.

Biorąc pod uwagę w/w żądanie należy uznać, iż rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od stwierdzenia, czy przeliczenie emerytury odwołującej przez przyjęcie innej kwoty bazowej od 01.07.2014r. a nie od daty wcześniejszej była wynikiem błędu organu rentowego.

Zgodnie z art. 133 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

W wyroku z dnia 17.03.2011r. (I UK 332/10, LEX nr 811827) Sąd Najwyższy wskazał, że zawarte w art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określenie "błąd organu rentowego" obejmuje sytuacje, w których organ rentowy miał podstawy do przyznania świadczenia, lecz z przyczyn leżących po jego stronie tego nie uczynił. Za takie przyczyny można uznać wszelkie zaniedbania tego organu, każdą obiektywną wadliwość decyzji, niezależnie od tego czy jest ona skutkiem zaniedbania, pomyłki, celowego działania organu rentowego, czy też rezultatem niewłaściwych działań pracodawców albo wadliwej techniki legislacyjnej i w konsekwencji niejednoznaczności stanowionych przepisów.

W ocenie Sądu przeliczenia odwołującej emerytury przez przyjęcie kwoty bazowej z daty przyznania emerytury – od dnia 01.07.2014r. nie można uznać za błąd w rozumieniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jak już bowiem wskazano wyżej, w odwołaniu od decyzji ZUS z dnia 07.03.2005r. H. N. domagała się m.in. przyjęcia kwoty bazowej obowiązującej w dniu 10.10.2003r. a odwołanie to wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 16.06.2003r. zostało oddalone w sprawie IIIU 405/05. W tej sytuacji organ rentowy w nie miał podstaw do przyjmowania innej kwoty bazowej i nie można mówić o błędzie organu rentowego. Ponieważ H. N. kolejny wniosek o przeliczenie złożyła dopiero w lipcu 2014., słusznie przeliczenie nastąpiło do lipca 2014r.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż odwołanie H. N. jest niezasadne, dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc zostało oddalone.